

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk (przewodniczący)

SSN Marek Siwek (sprawozdawca)

Ławnik SN Radosław Jeż

Protokolant starszy inspektor sądowy Marta Brzezińska

przy udziale prokuratora A. S. Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego

w sprawie prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. X.Y.

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej

na posiedzeniu w dniu 12 marca 2025 r.

odwołania prokuratora X.Y.

od postanowienia Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 28 listopada 2024 r. sygn. akt [...] w przedmiocie przedłużenia zawieszenia w czynnościach służbowych

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2024 r. poz. 390, zwanej dalej „u.p.p.”) w zw. z art. 150 § 5 u.p.p.

postanowił:

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Prokurator Okręgowy w K. zarządzeniem z dnia 5 czerwca 2024 r. zawiesił prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. X.Y. w czynnościach służbowych na okres sześciu miesięcy, poczynając od dnia 7 czerwca 2024 r., wobec powzięcia uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez niego czynu zabronionego z art. 270

§ 1 k.k., polegającego na posłużeniu się podrobionymi dokumentami w postaci decyzji procesowych w sprawach o sygn. akt [...], [...]1, [...]2, [...]3 i [...]4, co mogło stanowić przewinienie dyscyplinarne, o którym mowa w art. 137 § 1 pkt 5 u.p.p.

Następnie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego postanowieniem z dnia 8 października 2024 r. wszczął postępowanie dyscyplinarne wobec X.Y., a wnioskiem z dnia 13 listopada 2024 r. zwrócił się do Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym o przedłużenie zawieszenia w czynnościach na okres kolejnych sześciu miesięcy, tj. do dnia 7 czerwca 2025 r.

Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym postanowieniem z dnia 28 listopada 2024 r. sygn. akt [...] częściowo uwzględnił wskazany wyżej wniosek i przedłużył zawieszenie w czynnościach prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. X.Y. do dnia 7 kwietnia 2025 r.

Od tego postanowienia odwołanie złożył prokurator X.Y., zaskarżając je w całości i zarzucając „błąd w ustaleniach faktycznych będących podstawą orzeczenia jak też obrazę prawa procesowego – art. 7 k.p.k., polegający na braku wskazania faktów i wybiórczym przekazie okoliczności faktycznych”. Z treści odwołania wynika jednocześnie, że zaskarżone postanowienie zakwestionowano z powodu:

1. braku wskazania jakiegokolwiek ustaleń śledztwa prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w G. w sprawie czynu zarzuconego prokuratorowi; uniemożliwia to skarżącemu rzeczową polemikę z ustaleniami sądu dyscyplinarnego jak i prokuratury i godzi w przysługujące mu prawo do obrony;
2. braku wskazania okoliczności wskazujących na potrzebę dalszego stosowania zawieszenia w czynnościach służbowych;
3. braku wskazania, w jakim zakresie ewentualne przywrócenie skarżącego do służby prokuratorskiej spowodowałoby szkodę dla prokuratury, jej interesu lub autorytetu i czy możliwe jest inne rozstrzygnięcie w tym zakresie, np. skierowanie do innej jednostki organizacyjnej prokuratury, innego wydziału lub wyznaczenie innego zakresu obowiązków;

4. błędne ustalenia w zakresie stwierdzonej przez sąd dyscyplinarny znacznej szkodliwości społecznej i korporacyjnej czynu zarzucanego skarżącemu;
5. błędne ustalenia w zakresie konieczności ochrony autorytetu prokuratury; zdaniem skarżącego nie zaistniały jakiekolwiek przesłanki do zawieszenia go w czynnościach.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Odwołanie nie jest zasadne w zakresie żadnego z wymienionych w nim uchybień.

Zarzut oznaczony wyżej jako pkt 1 odwołania jest chybiony. Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym dostrzegł deficyty wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o przedłużenie zawieszenia w czynnościach, wskazując na ogólnikowość informacji o stanie śledztwa prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w G. pod sygn. akt [...] (brak informacji o powołaniu biegłego z zakresu pisma ręcznego i wynikach ekspertyzy oraz o ewentualnych zarzutach karnych wobec obwinionego), co spowodowało, że zawieszenie to przedłużono jedynie o 4 miesiące, nie zaś o 6 miesięcy, o co wnioskował Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego. Podejmując decyzję o przedłużeniu zawieszenia w czynnościach, Sąd Dyscyplinarny oparł się na informacjach zawartych we wniosku o przedłużenie zawieszenia w czynnościach. Z informacji tych wynika, że prokuratorowi X.Y. przedstawiono zarzut uchybienia godności urzędu prokuratorskiego (art. 137 § 1 pkt 5 u.p.p.) polegającego na posłużeniu się jako autentycznymi dokumentami w postaci decyzji procesowych wydanych w pięciu sprawach, na których został podrobiony jego podpis (w miejscu przeznaczonym do podpisu osoby uprawnionej do zatwierdzania postanowień sporządzonych przez Policję). Jednocześnie zachowanie to zostało ocenione jako wyczerpujące znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. Wskazano przy tym, że X.Y. w oświadczeniu złożonym na żądanie Prokuratora Rejonowego w P. stwierdził, że w związku z kontuzją ręki, jego żona X.Y.1 wypisała i podpisała za niego decyzje w ww. sprawach, a on odcisnął na dokumentach swoją pieczęć imienną. Należy zatem uznać, że podstawa faktyczna zawieszenia w czynnościach jest obwinionemu znana i może on podjąć działania w celu obrony swojego

stanowiska procesowego, pomimo braku informacji o stanie śledztwa prowadzonego w tej sprawie przez Prokuraturę Okręgową w G.. Z tej podstawy faktycznej wynika jednocześnie, że niecelowe jest podejmowanie w niniejszym postępowaniu jakichkolwiek dodatkowych czynności dowodowych, na potrzebę czego wskazywał odwołujący się.

Zarzuty oznaczone wyżej jako pkt 2, 3 i 5 odwołania również są chybione. Mają one zresztą wyłącznie charakter polemiczny. Z wywodów Sądu Dyscyplinarnego zawartych na stronie 3 i 4 uzasadnienia jednoznacznie wynika, że przesłankami dalszego zawieszenia obwinionego w czynnościach służbowych jest charakter zarzucanego mu przewinienia wyczerpującego znamiona przestępstwa umyślnego z art. 270 § 1 k.k., ścisły związek zachowania objętego zarzutem z wykonywaniem obowiązków prokuratora oraz potrzeba ochrony interesu publicznego i autorytetu prokuratury. Należy zaznaczyć, że treść postawionego prokuratorowi X.Y. zarzutu, którego podstawę faktyczną tworzą okoliczności związane z posłużeniem się przez niego podrobionymi dokumentami w celu użycia ich za autentyczne, bez wątpienia wymagają jego czasowego odsunięcia od wykonywania obowiązków służbowych na stanowisku prokuratora. Dalsze wykonywanie czynności służbowych przez prokuratora X.Y. podważałoby w oczach opinii publicznej autorytet urzędu prokuratorskiego oraz autorytet prokuratury jako organu wykonującego zadania w zakresie ścigania przestępstw oraz stojącego na straży praworządności. Osłabiałoby także społeczne zaufanie do urzędu prokuratorskiego. Nie do przyjęcia byłaby bowiem sytuacja, w której osoba wykonująca obowiązki prokuratora, sama występowałaby w procesowej roli podejrzanego o popełnienie umyślnego przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów.

Również zarzut oznaczony jako pkt 4 odwołania jest chybiony. Dokonana przez Sąd Dyscyplinarny ocena społecznej i korporacyjnej szkodliwości czynu zarzucanego obwinionemu jako znacznej, jest prawidłowa. Świadome posłużenie się przez prokuratora dokumentami zawierającymi jego podrobiony podpis, fakt, że dokumentami tymi były decyzje procesowe kończące postępowania w nadzorowanych sprawach, a także to, że przedmiotem zarzutów dyscyplinarnych jest czyn godzący w wiarygodność dokumentów oraz podważający zaufanie do

urzędu prokuratorskiego, potwierdzają trafność oceny dokonanej w powyższym zakresie przez Sąd I instancji. Przy ocenie stopnia społecznej i korporacyjnej szkodliwości czynów zarzucanych obwinionemu nie mają decydującego znaczenia takie okoliczności jak „niemiedialny” charakter wymienionych spraw oraz fakt niedoręczenia „wadliwych” orzeczeń stronom postępowania.

Dokonując kontroli instancyjnej zaskarżonego postanowienia przez pryzmat zarzutów zawartych w odwołaniu, Sąd Najwyższy uznał, że decyzja o przedłużeniu zawieszenia prokuratora w czynnościach służbowych była w pełni zasadna, a sąd *meriti* prawidłowo uznał, iż na gruncie niniejszej sprawy wystąpiła przesłanka uzasadnionego przypadku, o której mowa w przepisie art. 150 § 3 u.p.p.

W tym stanie rzeczy zaskarżone orzeczenie należało utrzymać w mocy.

[M. T.]

[a.ł]

Radosław Jeż Marek Motuk Marek Siwek